

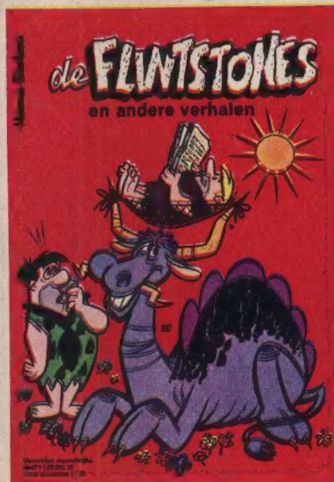
WEEKBLAD
PEP
Nr. 28
13 juli 1968
35 ct. per week;
losse nrs. 45 ct.
België 7 fr.
DE ROEP
VAN DE
WILDERNIS
JACK LONDONS
MEESTERWERK
BLZ 22

EN BIJ ELK BOOMPJE BLIJFT HIJ STAAN..

„En toen zei ik dat ik een hond best leuk vond en toen heeft pappie hem genomen maar toen wist ik nog niet dat je zo'n beest elke dag moet uitlaten en dat-ie alleen met mij naar buiten wil. Dat zegt pappie tenminste en nou zit ik ermee en bij elk boompje blijft hij staan en ik weet zeker dat-ie dat doet om mij te pesten want hij weet dat ik naar huis wil om het nieuwe Flintstone-boek te lezen........."

FLINTSTONES

volgende week heeft de bezorger het nieuwste album bij zich!

PRIJS 1,55
ABONNEES 1,25
BELGIË 20 FR.

Bestellingen van post- en kwartaalabonnees per giro. Op rek. 715544 t.n.v. De Geïllustreerde Pers N.V., afd. Boeken, Amsterdam. Abonnees in België bestellen bij: T.U.M., van Schoonbekestraat 34, Antwerpen. P.C.R. 83405.

PEPPOST postbus 497 AMSTERDAM

Pepforum Televisie

PEP vroeg (in PEP-PERS 17) welke televisieprogramma's favoriet zijn en of je altijd, vaak, geregeld, nu en dan, zelden of nooit aan de beeldbuis zit gekluisterd. Een paar duizend lezers kwamen met briefkaartjes en opstel-lange brieven vertellen wàt zij van tv vinden, waarom ze liever Bonanza zien dan opera's of 'n forum, en hoe vaak ze kastje-kijken. Een bloemlezing van al die reacties op ons tv-forum geeft je 'n indruk welke programmaverslaving er is en hoe en hoe vaak jong Holland pleegt te kijken. Opmerkelijk vonden we dat we onder al die reacties er niet één troffen die nóóit naar tv kijkt! Ook de populariteit van spannende vervolgseries en Sport in Beeld is opvallend. Wat er verder uit ons tv-forum te concluderen valt, laten we graag aan jullie over: PEPpost is deze keer geheel aan dit onderwerp gewijd.

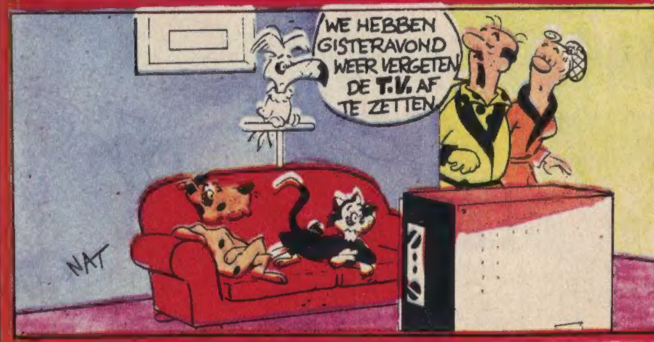
Ik kan u vertellen, dat ik voor tv thuisblijf. In ieder geval voor de programma's die ik mooi vind. Waarom zou ik weggaan om met andere jongens zomaar wat over straat te lopen, als er thuis een mooie film speelt? Ik lees ook wel veel, maar als er iets leuks op televisie is, moet het boek wijken, hoe spannend het ook is. Ik ben dus wel, om dat nare woord te gebruiken, „verslaafd" aan tv. Van een spannende vervolgserie wil ik liefst geen deeltje missen. Als ik toch iets moet missen, voel ik me rot die dag! Nog iets: ik las in PEP dat in België de filmserie van Zorro draait. En dat deze film misschien ook in Nederland komt. Nu wil ik vragen, of PEP kan zorgen dat Zorro dan op Nederland 1 komt. U zou veel Zorro-fans daarmee een plezier doen.

Thomas Oele, Hansweert

Ik ben NIET verslaafd aan televisie, maar als er een spannende vervolgserie is, wil ik hem niet missen. Als het een warme dag is, speel ik tot laat buiten, dan kan ik tv heus wel missen!

Gerard Nauw, Zwolle

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

. . . Ik zou dan ook liever geen aflevering van een vervolgserie willen missen, maar ik voel me er ook niet rot om. Toch ga ik liever zwemmen dan naar de tv kijken. Verder kijk ik nooit naar het testbeeld of opera's.

Michiel van der Zee, Hasselt (Ov.)

Ik ben één van hen die bijna iedere avond aan de beeldbuis gekluisterd zitten. Alleen als er 'n opera of iets dergelijks is, gaat de tv zonder pardon af. Maar als PEP er is, kan de tv nòg zo mooi zijn, dan lees ik toch eerst de PEP!

Henk Vollaard, Numansdorp

(. . . .) Ik blijf nooit thuis voor de tv, maar ik kijk toch liever dan dat ik een mooi boek lees of dam. . . . . Ik ga naar bed als er een opera komt of een ander saai programma.

Niek Zwaan, Dordrecht

Ik ben geen televisiemannetje. Naar enkele programma's kijk ik wel, maar voor de rest blijf ik liever buitenspelen.

Rob Krul, Den Haag

(. . . .) We hebben soms weleens onenigheid, dan wil m'n zusje naar Swieber kijken en ik naar Mr. Ed. Maar m'n zusje gaat dan zo grienen (zoals vrouwen meestal doen) dat ik wel mòet toegeven, want ik kan niet tegen al dat gejank. Als ik een Arendsoogboek heb, laat ik de tv 'n keertje uit. En als ik PEP lees, dan ga ik er eens lekker bij zitten, in de rustige kamer. Overigens, ik vind de pagina's 2 en 3 het leukste van PEP.

Andries van der Velde, Leeuwarden

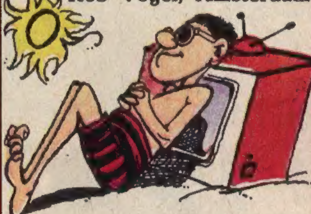

Ik blijf alleen voor voetbalwedstrijden thuis. Als er niet veel goeds op tv is, maak ik huiswerk in het voren of lees ik een boek. Ik kijk meestal wel naar het journaal en de reclames.

Gerard Hoedemakers, Bergschenhoek

Ik kijk geregeld naar de tv om de spannende thrillers te volgen. De Forsyte is mijn favoriete programma. Publiceert u eens alle spelers van de Forsyte in PEP? Als er niets bijzonders op de tv is, ga ik gewoon m'n huiswerk maken, of naar bed. Waarom zou je naar uitzendingen kijken die je toch niet leuk vindt?

Rob Vogel, Amsterdam

Gelukkig ben ik niet verslaafd aan tv! Ik zit alleen iedere avond bij de kiekkast als er iets over dieren is of natuurfilms of tienerprogramma's. Dóór blijven kijken als er een saai stuk is doe ik nooit. En 'n deeltje van 'n serie missen vind ik ook niet erg, als ik 't slot maar kan zien. Als het mooi weer is, kom ik heus niet binnen om naar tv te kijken!

K. Westra, Joure

Ik vind tv een onmisbaar apparaat voor de jeugd van tegenwoordig. Ik kijk dan ook zeer geregeld tv, in 1965 284 keer gekeken, in 1966 309 keer, in 1967 330 keer.

J. Meulstee, Vinkeveen

PEP

VOOR MENSEN MET EEN FIJNE NEUS

DEZE WEEK

ENGELBERT EN DE TELEVISIE

IK HEB NOG ZO GEZEGD: LAAT ENGELBERT MET ZIJN TENGELS VAN DE TELEVISIE AFBLIJVEN!

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-72 97 88. **Girobetaling:** indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** N. V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, telefoon 38.23.80. Prijs per nummer 7,— F. Franco per post. Per kwartaal 91,— F, per half jaar 182,— F, per jaar 364,— F, te voldoen op P.R. 834.05 van N.V. TUM - Antwerpen.

TEKST: GOSCINNY
TEK: UDERZO

Asterix en de

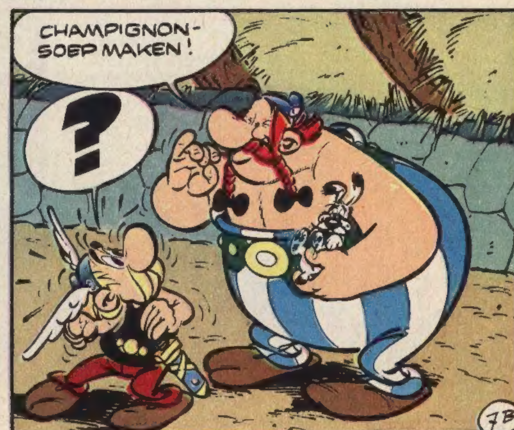

OLYMPISCHE SPELEN

Volkomen gedesillusioneerd keert de Romeinse kampioen terug naar zijn kamp, onttroond door Asterix en Obelix. Zijn centurion brengt hierop onmiddellijk een bliksembezoek aan de leider van de Galliërs . . .

WORDT VERVOLGD

ZORRO EN DE RONSELAAR VAN SANTA LUZ

IN EEN TWEEGEVECHT IS CAPITANO ORTEGA DOOR ZORRO EEN SMADELIJKE NEDERLAAG TOEGEBRACHT. DE INWONERS VAN SANTA LUZ ONTWAPENEN DE LANSIERS. MAAR EEN KORPORAAL HEEFT SERGEANT GARCIA EN DE OVERIGE SOLDATEN OP HET MARKTPLEIN GEWAARSCHUWD...

KIJK... DE CAPITANO!

...IN HANDEN VAN ZORRO!!

EN DIE KERELS DAAR ZIJN ALLEMAAL GEWAPEND!

SERGEANT GARCIA... IK WAARSCHUW U! IK HEB OOK AL TEGEN KORPORAAL RAMIREZ GEZEGD.. ALS IEMAND OOK MAAR PROBEERT IN DE BUURT VAN DE KAPITEIN TE KOMEN, ZAL 'M DAT LANG HEUGEN!

HALT! EN LAAT GEEN MENS ZICH VERROEREN VOORDAT IK EH.... HET BEVEL ER TOE GEEF! EN WEE DEGENE DIE NIET GEHOOR-ZAAMT!

BRAVO GARCIA! ERG VERSTANDIG VAN JE IN DEZE OMSTANDIGHEDEN!
MAAR... MAAR....

JULLIE HOEVEN JE OM JE CAPITANO GEEN ZORGEN TE MAKEN... HIJ BLIJFT HIER IN SANTA LUZ OPDAT DE MENSEN NIET MEER DOOR JULLIE LASTIGGEVALLEN WORDEN!

JULLIE VERTREKKEN ONMIDDELLIJK UIT SANTA LUZ! VRAAG DE COMMANDANT OF HIJ VOOR MIJ ZOLANG EEN PLAATSVERVANGER ZOEKT EN VERTEL HEM DAT IK ERNSTIG GEWOND GERAAKT BEN TOEN WIJ ONVERHOEDS DOOR EEN BENDE VANUIT EEN HINDERLAAG WERDEN AANGEVALLEN!
SI SENOR!

OP DEZE MANIER RED IK MIJN HACHJE EN JULLIE ZULLEN NOG EEN PLUIM KRIJGEN OOK!
HEH-HEH! GEEN SLECHT IDEE!

LANSIERS...RECHTSOMKEERT!! IN HET ZADEL EN WEG WEZEN!

WE BOFFEN NOG! WIJ HEBBEN DE BESTE WIJN VAN SANTA LUZ GEDRONKEN EN ZIJN NIET EENS SLAAGS GERAAKT MET DIE LUI! WE KOMEN ER GENADIG AF!
...EN WE ZIJN MOOI VAN ONZE CAPITANO AFGEKOMEN! HAHAHA!

EEN PRETTIGE TIJD IN SANTA LUZ, ORTEGA! DE GUERILLOS ZULLEN JE VOORLOPIG WEL ALS GIJZELAAR VASTHOUDEN.. PRIJS JE GELUKKIG DAT ZE JE NIET TIEN UUR PER DAG ZILVER LATEN DELVEN!

ZORRO... JE HEBT SANTA LUZ VOOR EEN GROOT ONHEIL BEHOED!
IK BEN BLIJ DAT IK IETS VOOR U EN UW MENSEN HEB KUNNEN DOEN, ALCALDE!

TOT ZIENS ZORRO!
TOT ZIENS ALCALDE!

1957/1968 By Walt Disney Productions

einde

PORTRET VAN EEN SENSATIE

Peugeot 504 ... een toekomstdroom die pas in de herfst werkelijkheid zal worden. Peugeot 504 ... een ontwerp van 'n begenadigd kunstenaar. Peugeot 504 ... gehuld in een ondoorzichtig waas van geheimhouding en speculatie. Niemand heeft deze nieuwe auto nog gezien, althans, toen wij dit schreven ... !" Alleen PEP! We zijn dan ook buitengewoon trots op dit

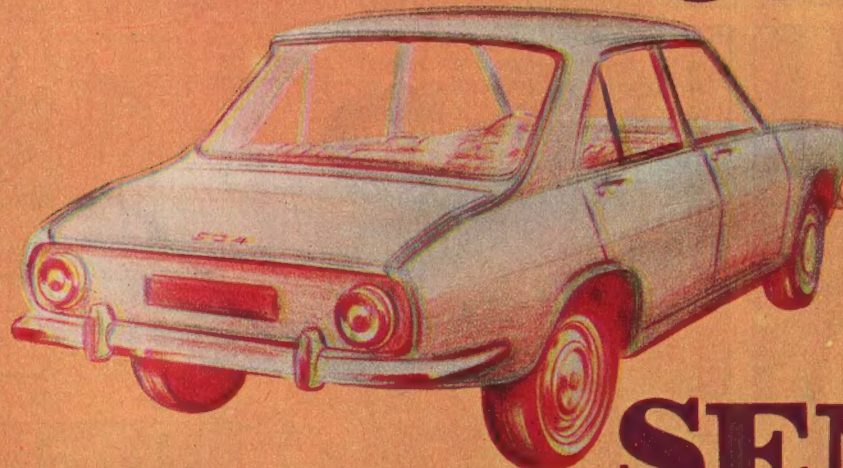
De redactie van PEP looft een gratis wandeltocht naar Parijs uit aan iedereen die ooit deze wagen heeft zien rijden! Dat kunnen we gerust doen, want de Peugeot 504 die in de herfst van dit jaar op de Parijse Autosalon wordt gelanceerd, wordt angstvallig voor nieuwsgierige pottenkijkers verborgen gehouden. In het diepste geheim wordt hij op afgelegen landweggetjes en op zwaar bewaakte testbanen, bij nacht en ontij, beproefd op snelheid, wegligging, acceleratie, remvermogen, benzineverbruik en comfort. Duizenden, tienduizenden kilometers zijn onder zijn wielen weggeflitst. Talloze haarspeldbochten werden met gillende banden genomen. Gierende remmen trokken ettelijke zwarte strepen over het wegdek. Aan het stuur: onverschrokken testpiloten die kunnen rijden als duivels... en zwijgen als het graf. De Franse tekenaar René Bellu lag nachtenlang op de loer om de geheimzinnige Peugeot-creatie in zijn duistere element te betrappen. Zijn geduld werd beloond. Fotografisch prentte hij het vage silhouet van de langs flitsende nieuweling in zijn geheugen, ijlde naar zijn tekentafel en de resultaten zie je hier. De Peugeot 504 moet de sensatie van de Parijse Salon worden. Dat is voor de directie en ontwerpers een uitgemaakte zaak. De concurrent van de Citroën DS 21, de rivaal van de snelle R8 Gordini, het schrikbeeld van het type 130 dat FIAT op stapel heeft staan. En het zou allemaal best kunnen, want hoewel het toekomstige vlaggeschip van Peugeot nog in de nevelen der geheimzinnigheid is gehuld, weten autodeskundigen — met talrijke slagen om de arm — te melden dat de Peugeot 504 een waarlijk grandioze creatie is.

Vóór, onder de motorkap, huist een 4 cilinder potige 1800 cc, die de achterwielen aandrijft en in staat wordt geacht tot een vermogen van omstreeks 85 pk en met benzineinjectie zelfs tot 105 pk! Die geweldige krachtbron zou uit gietstaal zijn opgebouwd en de beschikking hebben over een zijdelings geplaatste nokkenas die de kleppen opent en sluit. Er bestaat een ernstig vermoeden dat de motor van de 504 is afgeleid van die van de beproefde 404, hetgeen — na enig rekenwerk — met benzineinspuiting snelheden kan opleveren van rond 172 km/uur. Sneller dan de DS 21, even rap als de BMW 2000! Bij een dergelijk tempo behoren solide remmen. De Peugeot 504 heeft ze. Vier remschijven en nog wel bekrachtigd! De wielen hebben een kleinere diameter dan die van de 404, maar rusten op bredere velgen, zodat de banden aan de forse kant zullen zijn. In de nieuwe Peugeot is de starre achteras — gelukkig — verdwenen. Alle wielen zijn onafhankelijk geveerd, bij wijze van knieval voor automobilisten die op comfort zijn gesteld.

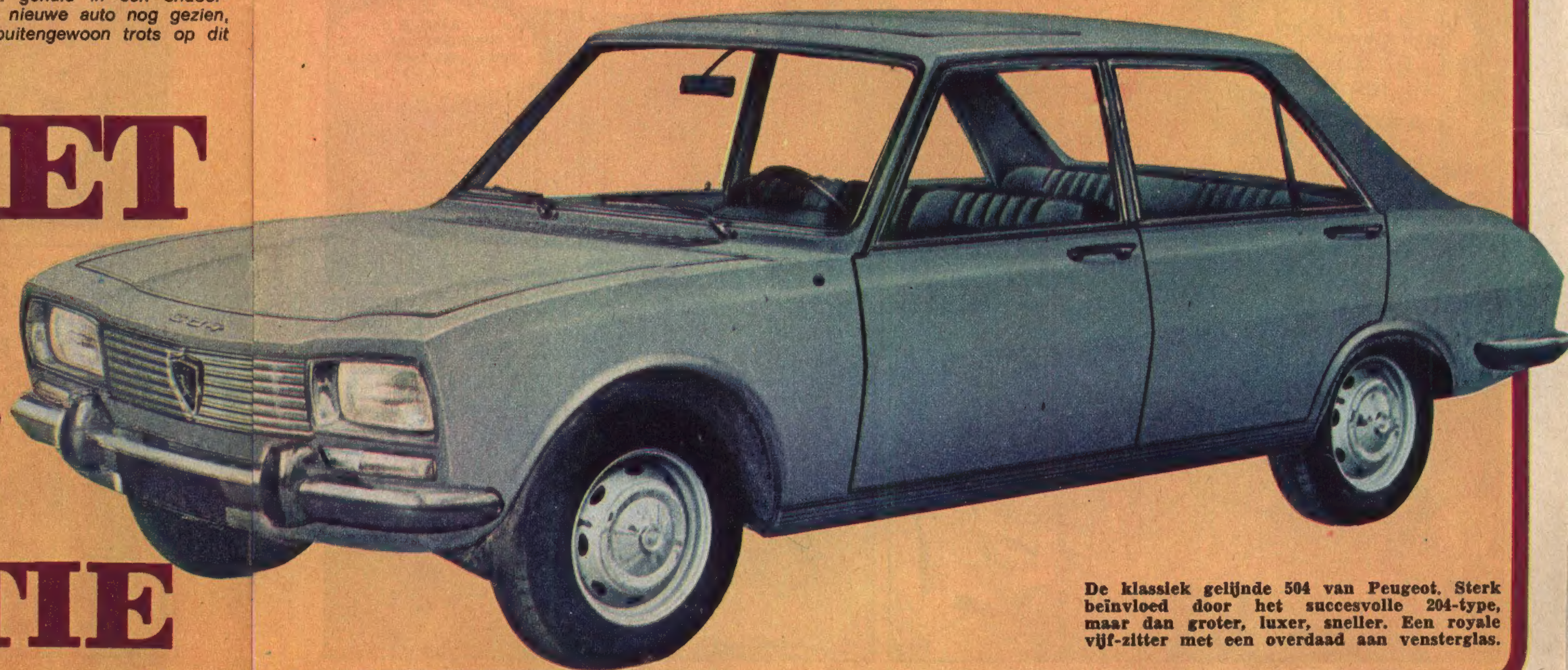
Voor hèn is de 504 geschapen. Een klassewagen waarbij luxe, snelheid, comfort en zekerheid hand in hand gaan. Groter, ruimer en sierlijker dan de 404. Naar schatting 4.50 m lang en 1.70 m breed. Met plaatsruimte voor 5, misschien 6 personen. Qua vormgeving een typische Peugeot-telg. Zijn voorsteven doet denken aan die van de kleinere 204, evenals zijn staart, die wat slanker is. De lage, gewelfde motorkap, met de brede grille en de forse koplampen geeft een sportieve indruk, die door de temperamentvolle krachtbron en de klassieke en toch slanke carrosserie niet wordt geloochenstraft.

De Peugeot 504 zal dit najaar in Parijs op plechtige wijze worden onthuld. Als een standbeeld van een begenadigd kunstenaar. Als zodanig mag de ontwerper van Peugeot ook wel worden beschouwd!

Het imposante front van de 504. De koplampen sluiten prachtig aan op de grille. Een geslaagd lijnenspel!

Hoewel tekenaar René Bellu een vluchtige indruk van de achterkant kreeg, gelooft hij dat de 504 er aldus uit komt te zien.

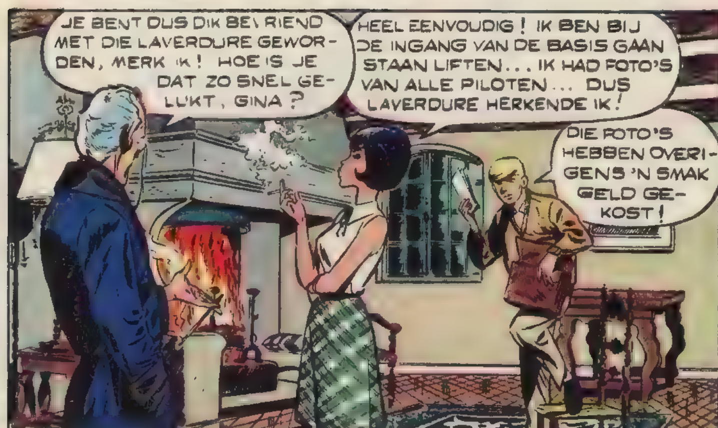

De klassiek gelijnde 504 van Peugeot. Sterk beïnvloed door het succesvolle 204-type, maar dan groter, luxer, sneller. Een royale vijf-zitter met een overdaad aan vensterglas.

MICK TANGY

Een groep spionnen stelt alles in het werk om een van de nieuwe Mirages III E, waarmee 't eskadrille van Tangy testvluchten uitvoert, in handen te krijgen...

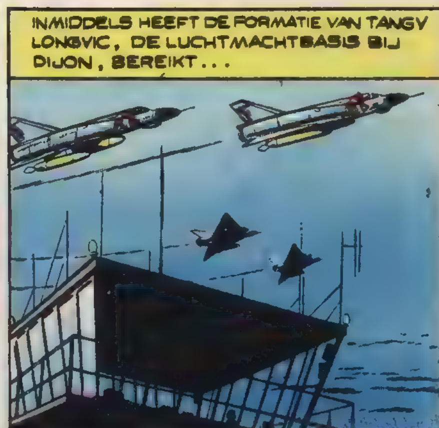

GEVAAR OP GROENLAND

DOOR UDERZO EN J.M.CHARLIER

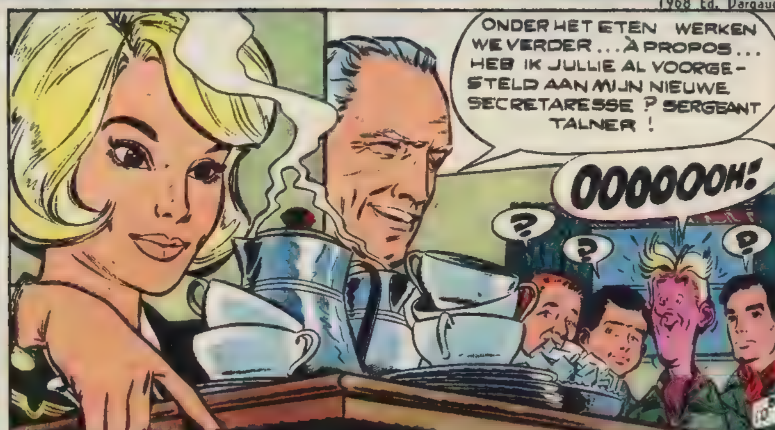

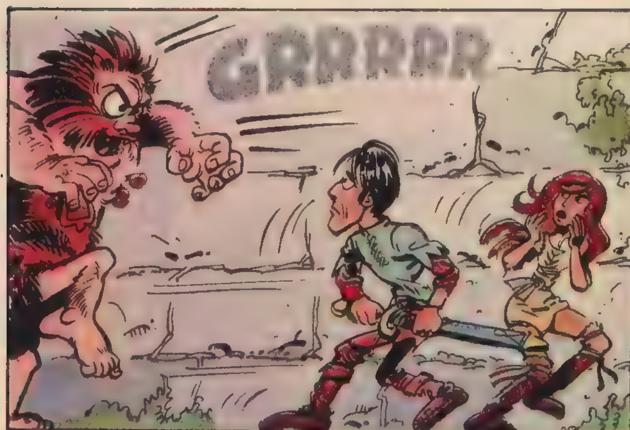
WORDT VERVOLGD

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: J.C. MÉZI

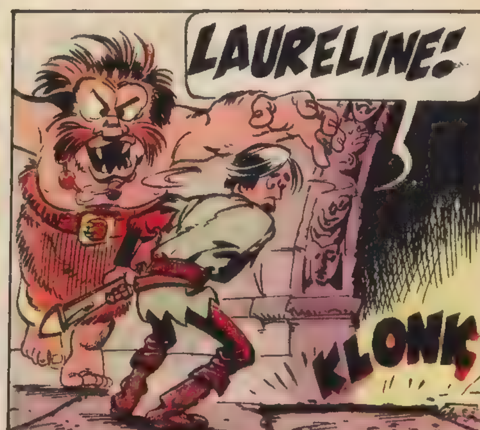
Tijd-Ruimte-agent Ravian is vanuit 't jaar 2720 in de middeleeuwen gedoken om de naar het kasteel van de tovenaar Alberik gevluchte Xombul op te sporen.

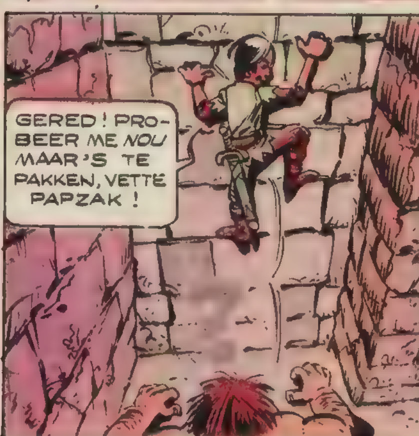
RAVIAN en de

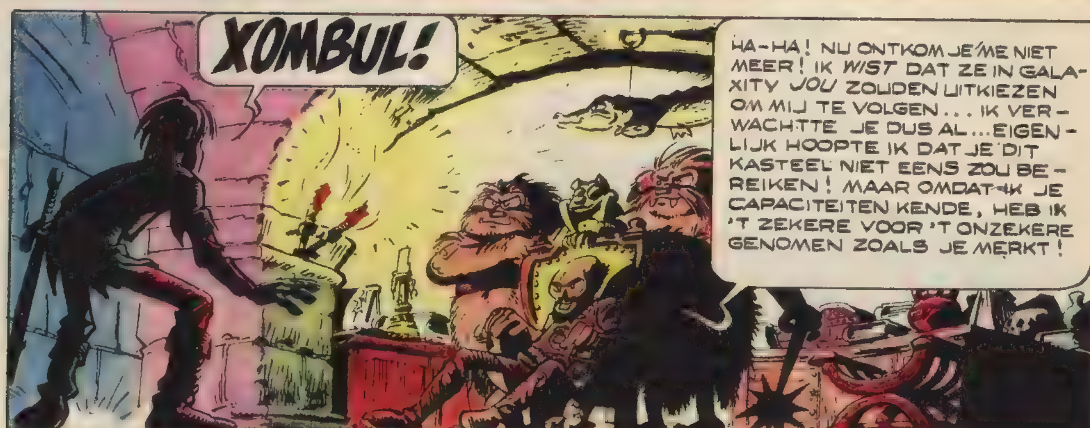

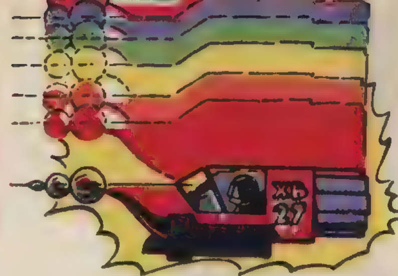

VIERDE DIMENSIE

MAAR HET *VERSTOREN* VAN HUN DROMEN IS NIET GENOEG! OM DE DROOMWERELD WAARIN DE MENSHEID LEEFT, TE VERBRIJZELEN, HEB IK *ECHTE NACHTMERRIES* NODIG! GRIEZELS VAN VLEES EN BLOED UIT DE KWAADSTE DROMEN VAN ONZE VOOROUDERS!! BIJ M'N SPEURTOCHT IN DE CENTRALE BIBLIOTHEEK VOND IK 'N BOEK VAN DE BEROEMDE ALBERIK DE OUDE ... EEN VAN DE GROOTSTE TOVENAARS ALLER TIJDEN!!

AHA! DAT BOEK HEB IK BIJ U THUIS GEZIEN!

THUIS? **HA!** HIER IN 'T *JAAR DUIZEND* VOEL IK ME THUIS! EN HET WAS HEEL GEMAKKELIJK, 'T VERTROUWEN VAN ALBERIK TE WINNEN!

DE ONNOZELE KENDE FANTASTISCHE GEHEIMEN ... DIE **IK**, KOMBUL, NU GEBRUIK OM MONSTERS TE SCHEPPEN DIE ME BLINDELINGS GEHOORZAMEN!! IK NEEM ZE MEE NAAR GALAXITY OM ER **PANIEK** TE ZAAIEN!!

HA-HA! IK HOEF MAAR 'N TOVERFORMULE UIT TE SPREKEN OM VAN ELK WILLEKEURIG MENSELIJK WEZEN 'N SLAAF TE MAKEN!! EN MET MIJN SLAVEN ZAL IK **DE WERELD VEROVEREN!**

IK HOOPTE EERST DAT EEN PAAR MANNEN VAN JOUW KALIBER ZICH BIJ ME ZOUDEN WILLEN AANSLUITEN ... MAAR DIE HOOP IS IJDEL GEBLEKEN ...

VOLG ME NU NAAR DE KELDER ... EN BEWONDER HET RESULTAAT VAN MIJN ARBEID!!

1968 Ed. Dargaud

HA-HA-HA! MAG IK JE VOORSTELLEN AAN ALBERIK DE OUDE ... DE GROOTSTE TOVENAAR VAN 'T JAAR DUIZEND ... HA-HA-HA! ZIET ER LEUK UIT, HÈ? EN GEHOORZAAMT ME BLINDELINGS!!

KROEKROEOEOE TJIEP!

GELUKKIG WAS *IK* HIEROP VOORBEREID ... MAAR DE BEWONERS VAN GALAXITY HEBBEN ZWAKKE ZENUWEN! ...

... EN DIT IS ZIJN KNECHT ... OF WAT ER VAN OVER IS ... HA-HA-HA!!

VOLGENDE WEEK: LAURELINE'S BETOVERING

WALTER GODEFROOT

Op het eerste gezicht lijkt Walter Godefroot op een bokser. Zijn platte neus zou de herinnering kunnen zijn aan een dreunende voltreffer in de ring. In werkelijkheid echter is de tamelijk kleine Belg dit seizoen een van Europa's succesvolste wielrenners. Een spurter met de snelheid van een stevige bries. Een gretig lachende Vlaming, die een hekel heeft aan boksen en worstelen...

Walter Godefroot (2 juli 1943 geboren in Drongen, een buitenwijk van Gent, en momenteel woonachtig in Asper) behoeft in de sprint geen collega te vrezen. Zelfs wereldkampioen en landgenoot Eddy Merckx erkent dat. „Met de wind in de rug," ontdekte Merckx, „en wanneer het op zuivere snelheid aankomt, is hij volgens mij meer dan een volle lengte rapper dan wie ook. In een spurt over 100 meter zet hij ons allemaal op afstand."

De slanke Belgische prof (1.68 meter lang, 67 kilo zwaar) bewees dit seizoen meermalen dat Eddy Merckx niet overdrijft. Vooral in eigen land grossierde hij driftig in overwinningen. Hetgeen in scherpe tegenstelling was met vorig jaar. Toen schutterde hij als een beginneling, won slechts één klassieker van formaat (Luik-Bastenaken-Luik). Vanwaar die plotselinge gedaanteverwisseling, die late doorbraak op 24-jarige leeftijd?

Het blijkt een innerlijke strijd te zijn geweest. Met uiteindelijk een overwinning op zichzelf. Bereikt dank zij de steun van ploegleider Briek Schotte, die hem in de winter van 1967 opviste. Walter Godefroot was komen te zwemmen na de faillietverklaring van de equipe De Groene Leeuw. Bij Schotte kon hij ten langen leste onderdak krijgen als derde kopman. Want Ward Sels en Willy Bocklant waren al eerder als toprijders aangewezen.

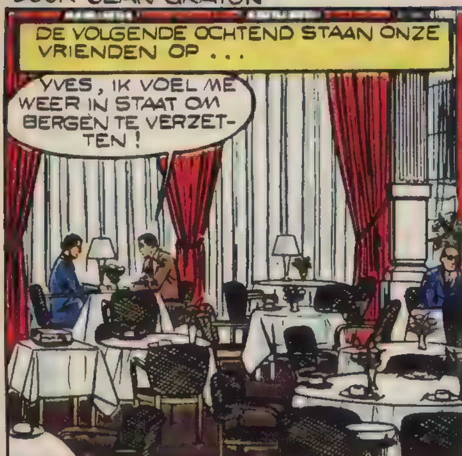
„Drie chefs, dat gaat niet," ondervond Godefroot. „Dat stimuleert de afgunst, de jaloezie. Een is het beste." Twee besluiten deden Walter Godefroot herrijzen. Eén nam hijzelf: zijn huwelijk op 23 september met Micheline Decobooter. Het ander kwam op in het brein van ploegleider Briek Schotte, die Sels en Bocklant overdeed aan andere wielerstallen. In het seizoen van 1968 waagde Schotte de gok, en moest Walter Godefroot de naam van Flandria (een grote bromfiets- en rijwielzaak) uitdragen.

Walter Godefroot stelde niet teleur. Hij ontpopte zich tot tevredenheid van België als Europa's snelste spurter.

DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON

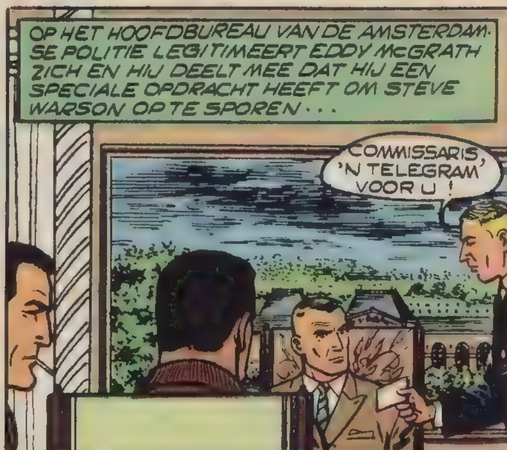

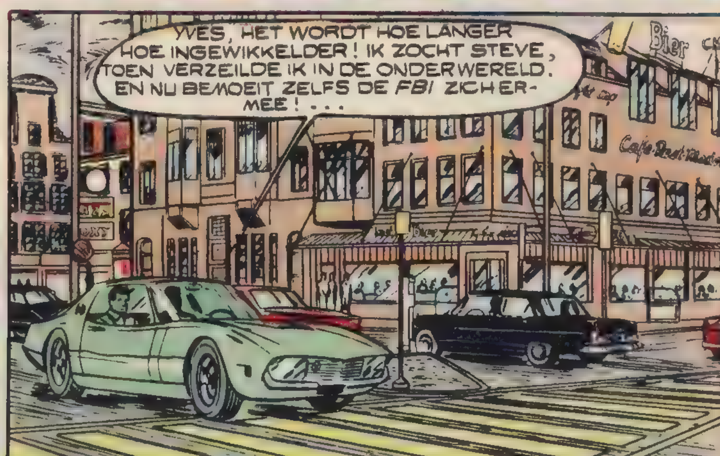

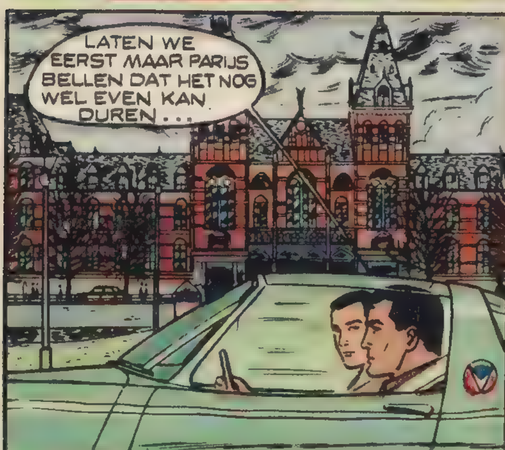
WARSON

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

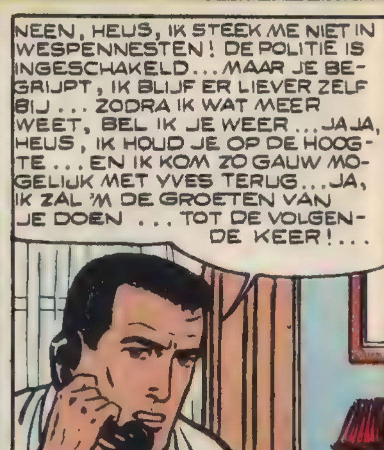

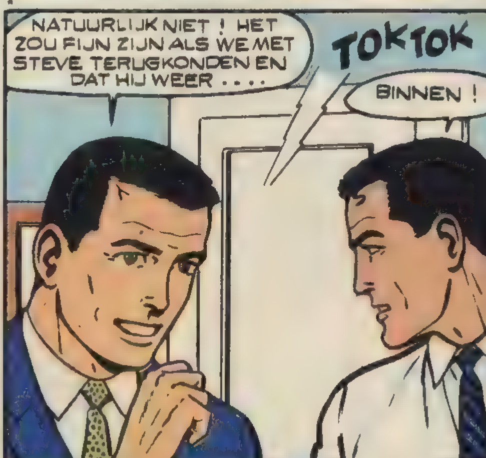

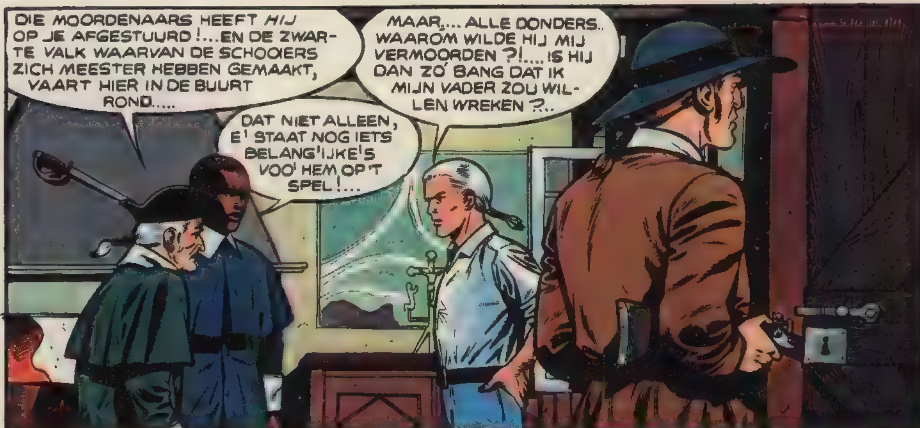
WORDT VERVOLGD

Baba en Driepoot, de enige bemanningsleden van de Zwarte Valk die trouw zijn gebleven aan Roodbaard, komen zijn zoon Erik in Frankrijk bezoeken om hem de erfenis van zijn vader te overhandigen.

HET

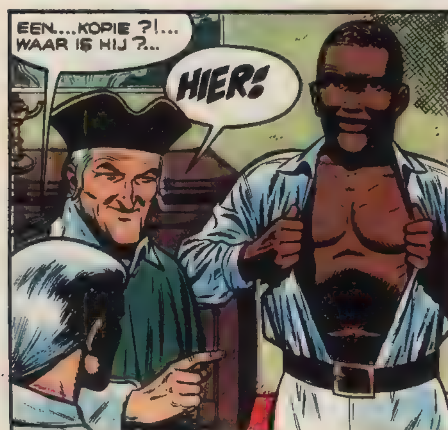

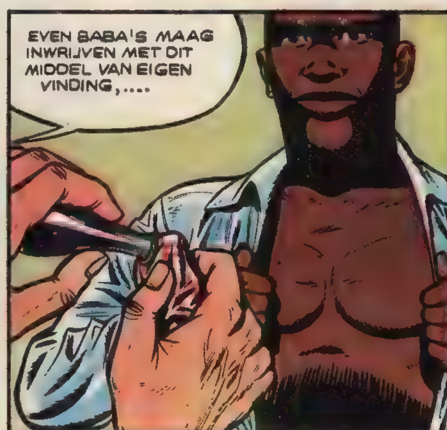

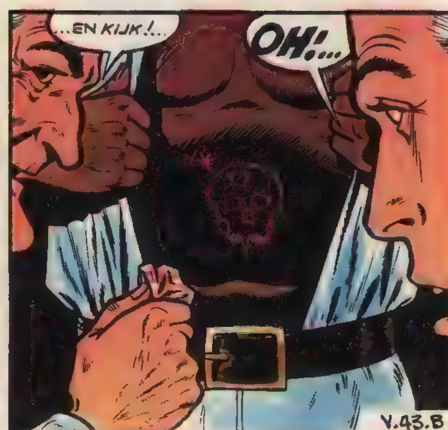

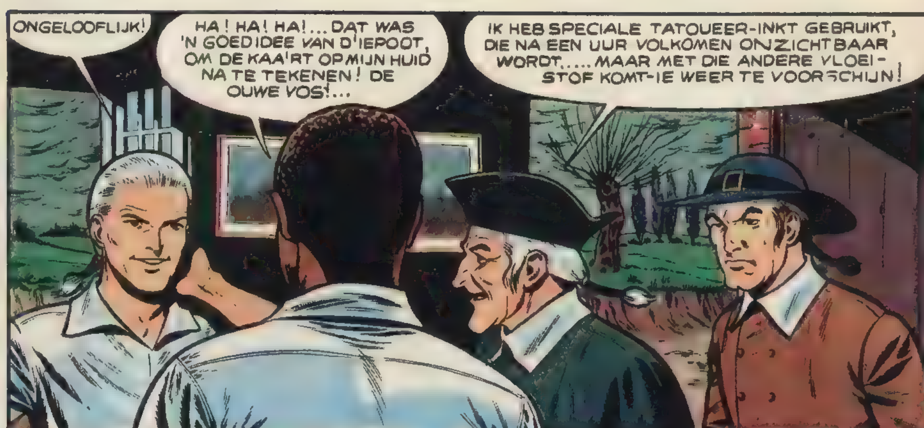

SPOOKSCHIP

door HUBINON en

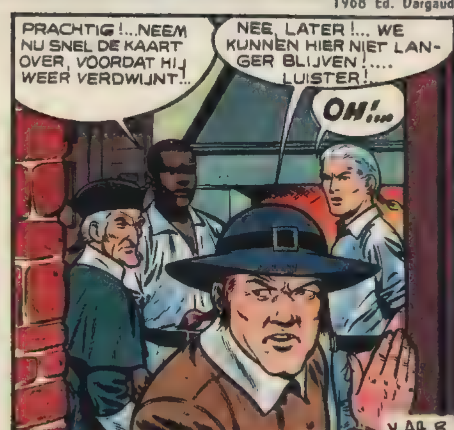

1968 Ed. Dargaud

VOLGENDE WEEK: EEN VERMETEL PLAN

DE ROEP VAN DE WILDERNIS

DOOR JACK LONDON

ILLUSTRATIE RENE FOLLET

Verdraagzame en boosaardige honden, goede en wrede mensen, goudzoekers, wolven, gevechten waarbij de verliezer onherroepelijk sterft: een harde wereld voor mens en dier, waarin Buck zijn avonturen beleeft.

Buck las geen kranten, anders zou hij geweten hebben dat er gevaar dreigde, niet alleen voor hemzelf, maar voor iedere grote ruigharige hond, van Puget Sound tot San Diego. Want in het hoge Noorden was goud gevonden en duizenden mannen trokken daarheen. Die mannen hadden honden nodig, grote honden met sterke spieren om de slede te trekken en dikke vachten tegen de vrieskou.

Buck woonde op Rechter Millers landgoed, in het Santa Clara Dal. Het was een groot buitenverblijf, met boomgaarden, stallen, weiden en vele woningen voor de knechten, met een zwembad waarin de zonen van de Rechter een frisse duik namen op hete namiddagen. En over heel het domein was Buck heer en meester. Hier was hij geboren en hier had hij de vier jaren van zijn leven doorgebracht.

Zijn vader, Elmo, een enorme sint-bernard, was Rechter Millers onafscheidelijke metgezel geweest, en Buck begon al aardig het voetspoor van zijn vader te volgen. Hij was niet zo reusachtig — hij woog maar 140 pond — want zijn moeder, Shep, was een Schotse herdershond geweest. Evengoed stelde die 140 pond, gevoegd bij de waardigheid die het gevolg was van een goed leven en algemeen respect, hem in staat zich een koninklijke houding aan te meten. De 4 jaren van zijn leven had hij geleefd als een echte aristocraat; hij had dan ook veel met zichzelf op, was trots en een beetje egoïstisch. Tot zijn geluk was hij toch geen verwende huishond geworden, want jacht en buitenleven hadden voorkomen dat hij vet werd en zijn spieren gestaald, en voor een gezonde duik in koud water was hij altijd te vinden. Zo'n hond was Buck in het najaar van 1897, toen de goudvondst in Klondyke mannen uit heel de wereld naar het barre Noorden lokte. Maar Buck las geen kranten, en hij wist niet dat Manuel meer geld met gokken verloren had dan een tuinmansknecht met een vrouw en veel kinderen zich kon veroorloven.

De Rechter was naar een vergadering en de jongens hadden het druk met de oprichting van een gymnastiekclub, op die gedenkwaardige nacht van Manuels verraad. Niemand zag hem met Buck wegstappen door de boomgaard. Buck zelf dacht dat ze een wandeling gingen maken. En op een eenzame man na zag niemand hen aankomen bij de treinhalte van College Park. De man sprak met Manuel... Geld rinkelde...

„Je mag de goederen weleens inpakken voor je ze aflevert," zei de man nors. Manuel bond een dik touw om Bucks hals, onder de brede halsband. „Een paar keer draaien en je strot hem," zei Manuel en de vreemdeling gromde instemmend. Met kalme waardigheid had Buck toegelaten dat het touw om zijn hals werd geknoopt. Zoiets was hij niet gewend, maar hij had geleerd de mensen die hij kende te vertrouwen en ze als wijzer te beschouwen dan hij zelf was. Maar toen het touw in de handen van de vreemdeling werd gegeven, begon hij dreigend te grommen. Dat deed hij alleen maar om zijn misnoegen kenbaar te maken, in zijn trots gelovend dat zo iets voor iedereen een bevel was. Maar tot zijn verrassing sloot het touw zich vaster om zijn nek, zodat hij bijna geen adem kon halen. Onmiddellijk woedend sprong hij op de man toe, die hem halverwege tegemoet kwam, hem bij de keel greep en met een handige zwaai op de rug wierp. Toen werd het touw genadeloos aangetrokken, terwijl Buck zich woedend verzette, met de tong uit de bek en hijgende borst. Nooit van zijn leven was hij zo gemeen behandeld en vernederd; nooit was hij zo razend geweest. Maar zijn krachten namen af, zijn ogen werden dof, en hij wist van niets meer toen de mannen hem in een goederenwagen wierpen. Het eerste wat hij voelde toen hij bijkwam, was de pijn in zijn keel en tong, en dat hij door elkaar geschud werd in een soort van wagen. Het gillen van de locomotief vertelde hem waar hij was. Te vaak had hij met de Rechter gereisd om niet het gevoel te kennen van het rijden in een trein. Hij opende zijn ogen, en daarin gloeide de tomeloze woede van een ontvoerde koning. De man sprong naar hem toe om hem weer bij de keel te grijpen, maar Buck was hem te vlug af. Zijn kaken sloten zich om de hand en lieten niet los voordat hij weer bewusteloos aan het wurgende touw hing.

„Ja, die lijdt aan toevallen," zei de man, zijn gewonde hand verbergend voor de conducteur die op het lawaai van het gevecht was komen aanlopen. „Ik moet hem voor de baas naar San Francisco brengen. Een of andere dokter daar denkt dat-ie hem beter kan maken."

Over die nachtelijke rit had de man heel wat te vertellen toen hij eenmaal in een kroeg in San Francisco zat. „Vijftig is alles wat ik voor hem krijg!" gromde hij, „en ik zou het voor geen duizend over willen doen, al kreeg ik ze zo in het handje." Zijn hand was gewikkeld in een bloedige zakdoek en zijn rechter broekspijp was van knie tot enkel opengescheurd. „Hoeveel ving die andere kerel?" vroeg de kroegbaas.

„Honderd. Hij wou het voor geen cent minder doen, ik zweer het."

„Dat maakt dan honderd vijftig," berekende de kroegbaas, „en ik laat me hangen als-ie dat niet waard is."

De dief maakte de bloedige zakdoek los en bekeek zijn opengereten hand.

„Als ik geen hondsdolheid krijg..."

„...is het omdat je voor de galg bestemd bent," lachte de kroegbaas. „Kom, help eens even voor je 'm smeert." Versuft, met onduldbare pijn in keel en tong, het leven half uit hem gewurgd, probeerde Buck zich nog tegen zijn kwelgeesten te verzetten. Maar wéér werd hij neergesmeten en zijn keel werd telkens dichtgeknepen, tot ze erin geslaagd waren de zware koperen halsband door te vijlen en van zijn nek te wringen. Toen werd het touw losgemaakt en gooiden ze hem in een getralied hok.

Daar lag hij de rest van die ellendige nacht, alleen met zijn woede en gekrenkte trots. De kroegbaas liet hem verder met rust en 's morgens kwamen vier namen binnen om het hok weg te dragen. Het hok dat hem gevangen hield, kwam daarna tussen veel andere kisten op een veerboot terecht, en later in een groot stationsdepot, en tenslotte weer in een goederenwagon. Twee dagen en nachten werd die wagon achter gillende locomotieven voortgetrokken; twee dagen en nachten dronk noch at Buck. In zijn woede had hij de eerste toenadering van het treinpersoneel met gegrom begroet en zij beantwoordden dat nu met sarren. Als hij zich schuimbekkend tegen de tralies wierp, lachten ze en daagden hem uit. Ze gromden en blaften als weerzinwekkende honden, miauwden, wapperden met hun armen en kraaiden. Het was allemaal erg dwaas, dat wist hij, maar des te meer voelde hij zich vernederd en zijn woede nam steeds meer toe. De honger kon hem niet zoveel schelen, maar de dorst kwelde hem hevig en zijn woede steeg ten slotte tot een koortsige razernij. Fijnbesnaard en gevoelig dier als hij was, had de mishandeling hem koorts bezorgd, en die nam nog toe door zijn ontstoken keel, die rauw en gezwollen was. Eén ding deed hem goed: het touw was van zijn hals genomen. Dat had hun een oneerlijk voordeel gegeven; nu het eraf was, zou hij ze eens wat laten zien! Nooit meer zouden ze een touw om zijn hals krijgen, dat nam hij zich vast voor.

Twee martelende dagen zonder eten of drinken, en inmiddels groeide een ongekende woede in hem, die weinig goeds voorspelde voor de eerste die hem vijandig zou benaderen. Zijn ogen waren met bloed belopen, en hij was veranderd in een razende duivel. Het treinpersoneel haalde verlicht adem toen ze hem in Seattle uit de trein zetten. Vier mannen droegen voorzichtig het hok naar een kleine, ommuurde binnenplaats. Een forse man met een rode slobberende trui aan, kwam naar buiten en tekende het boek voor de koetsier. Buck begreep meteen dat deze man zijn nieuwe kwelgeest was en wierp zich woest tegen de tralies. De man lachte grimmig en haalde een bijl en een knuppel.

„Je gaat hem er toch niet uitlaten?" vroeg de koetsier.

„Zeker," antwoordde de man, zijn bijl in het hout van het hok drijvend. Onmiddellijk zochten de vier mannen die Buck gebracht hadden, een veilig heenkomen.

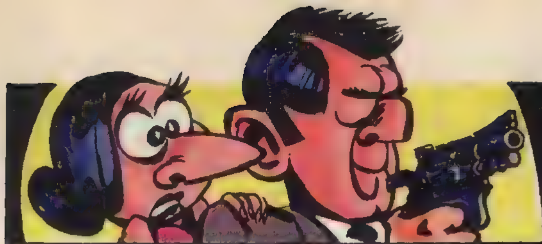
„Kom maar op, jij duivel!" zei hij, toen hij een opening had gemaakt, ruim genoeg om Bucks lichaam door te laten. Tegelijkertijd liet hij de bijl vallen en nam hij de knuppel in zijn rechterhand.

En een ware duivel wás Buck, toen hij ineen dook voor de sprong, met zijn haren als borstels overeind, schuim op zijn bek en een krankzinnige gloed in zijn bloedbelopen ogen. Recht op de man toe wierp hij zijn honderdveertig pond woede, tot barstens toe geladen met de opgekropte furie van twee dagen en nachten... Midden in de sprong, nèt toen zijn kaken zich om de man zouden klemmen, kreeg hij een schok die hem tegenhield, en zijn tanden klapten pijnlijk op elkaar. Hij sloeg over de kop, kwam op zijn rug en flank terecht. Nooit eerder was hij met een knuppel geslagen en hij begreep het niet. Met een grauw die meer op gillen dan op blaffen leek, sprong hij weer overeind en op de man toe. En wéér kwam de schok en wèrd hij tegen de grond geslagen. Nu begreep hij dat het de knuppel was, maar hij was te razend om voorzichtig te zijn. Een dozijn keer viel hij aan en even vaak sloeg de knuppel hem terug.

Na een bijzonder harde slag kroop hij overeind, te versuft om aan te vallen. Half verlamd waggelde hij rond, het bloed stromend uit neus, mond en oren, zijn prachtige vacht bedekt met bloedig schuim. Toen deed de man een stap naar hem toe en gaf hem een verschrikkelijke slag op de neus. Al de pijn die hij doorstaan had, was niets vergeleken bij deze uitgezochte pijniging. Met een gebrul als van een leeuw wierp hij zich weer op de man. Maar die had de knuppel in zijn linkerhand genomen, ving hem koelbloedig op door hem bij de onderkaak te grijpen en wrong hem tegelijk naar boven en naar achteren. Buck beschreef een hele cirkel door de lucht en nog een halve, toen sloeg hij dreunend tegen de grond met kop en borst.

Voor het laatst viel hij aan. De man bracht hem de berekenende slag toe, die hij met opzet zo lang had uitgesteld, en Buck vouwde dubbel en zakte in elkaar, buiten kennis.

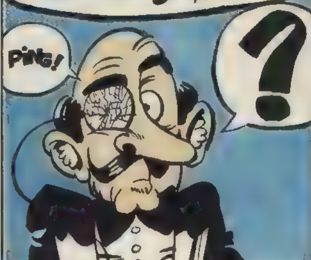
VOLGENDE WEEK:
DE WET VAN KNUPPEL EN TANDEN

AGENT 327

De beroemde operazangeres Maria Brallas vertolkt in Cannes de rol van Brünhilde in Wagners Die Walküre. Ze zingt hard, zéér hard . . . !

ONDERTUSSEN SLUIPEN TWEE DUISTERE FIGUREN DE SCHAKELKAMER BINNEN ...

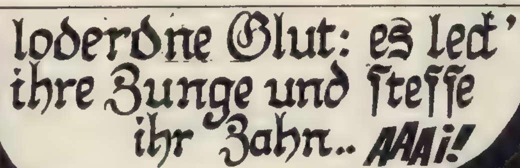

NAAM: IJZERBROOT,Hendrik
CODENUMMER: 327
DOSSIERVERWIJZING: zie onder M,(dossier Dr.Maybe)
OPDRACHT: nr.1 DE STEMKWADRATER
RAPPORT DOOR: Martin Lodewijk
OPMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
ref.Deuxième Bureau,CIA,

DUPLICAAT

KLIK

DE MET. IN NEW YORK IS AFGEBROKEN NADAT ZIJ ER DE CARMEN GEZONGEN HEEFT!...

HET SCHIJNT DAT ZIJ EENS HET JACHT VAN ONNASSISOPOULOS TOT ZINKEN HEEFT GEBRACHT MET DE "SPIEGEL-ARIA" UIT FAUST...

DAT *MOEST* ER EENS VAN KOMEN, MET EEN STEM ALS DE HARE...

HET IS EEN WONDER DAT 'T NOOIT EERDER GEBEURD!

EINDELIJK RUST! ZZZZZZZZZZZZ ZZZZZZZZZZZZ

AAAAAH!! MIJN JUWELEN!!

ER MOET IETS GEBEURD ZIJN MET DE ELECTRICITEITSVOORZIENING... GA DE HOOFDSCHAKELAARS CONTROLEREN!

BON-SANG! JUS D'ORANGE!! JEAN IS NEERGESLAGEN!!

WE HALEN EEN DOKTER... MAAR VERZET EERST DE HOOFDSCHAKELAAR!

NEEN HEREN... HIER GAAT NIEMAND UIT VOOR HET EINDE VAN DE VOORSTELLING... AL WAS U DONAR DE DONDERGOD ZELF....

HEEEEEE! HET LICHT IS WEER AAN!

SCHERP OPGEMERKT! ZE KUNNEN JE OOK NOOIT MET RUST LATEN!!

NEE MAAR! PARBLEU!! IK *HEB* AL M'N JUWELEN NOG!!

NOU GAAT ZE WEER ZINGEN, ZEKER!...

WAAR IS BRÜNHILDE... EHH... MEVROUW BRALLAS GEBLEVEN ?... IK ZIE HAAR NERGENS!!

WAT ZIJN WE AAN HET DOEN ?!! EEN OPERA OF VERSTOPPERTJE ??

MARIA BRALLAS *IS* EN *BLIJFT* ONVINDBAAR ... DE POLITIE WORDT ER BIJ GEHAALD...

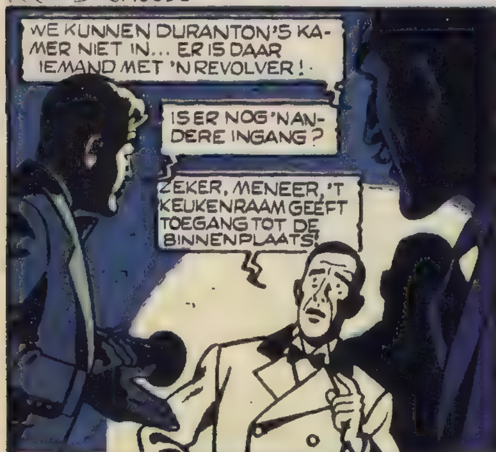
WORDT VERVOLGD

DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

Blake en Mortimer hebben de wacht betrokken in de villa van de door de diefstal

HALSSNOER

EEN AVONTUUR VAN

BLAKE EN MORTIMER

van het kostbare Halssnoer van de Koningin gedupeerde juwelier Duranton. Olrik is Durantons kamer binnengedrongen . . . .

. . . EN ALS DE BANDIETEN ZIJN KAMER BINNENDRINGEN SLUIT HIJ NET DE DEUR . . .

OP DATZELFDE OGENBLIK SLAGEN ONZE VRIENDEN ERIN DE DEUR TE OPENEN . . .

MAAR HOE KOMEN WE NU IN DE KAMER VAN DURANTON ? . . .

ER IS INDERDAAD HAAST BIJ, WANT . . .

DURANTON IS NAAR DIENSTTRAP GEVLUCHT . . .

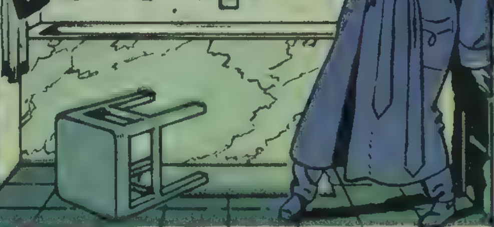

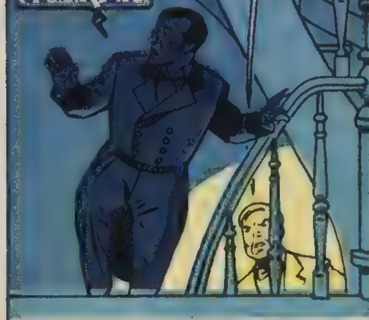
. . . MAAR OP DE OVERLOOP BLIJFT HIJ STAAN . .

SHARKEY PROBEERT DE DEUR TE RAMMEN ! DURANTON KIJKT MET UITPUILENDE OGEN NAAR DE DEUR . . MAAR DAN HOORT HIJ BEKENDE STEMMEN !

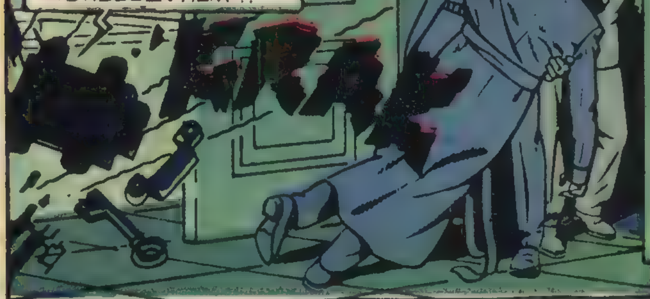

DE JUWELIER HEEFT NOG NET DE KANS DE DEUR TE OPENEN ... DAN ZAKT HIJ UITGEPUT IN ELKAAR, OP DAT MOMENT BEGEEFT DE DEUR HET; HIJ VLIEGT OPEN . . .

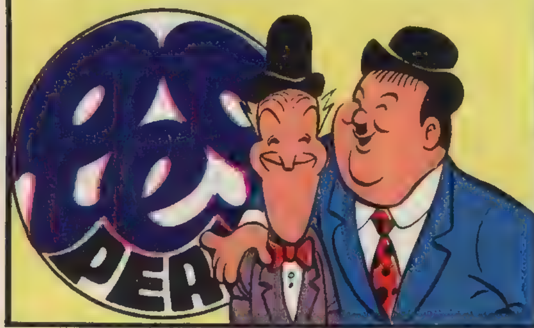
ALS OLRIK BLAKE EN MORTIMER ZIET, VERTREKT Z'N GEZICHT VAN WOEDE . . .

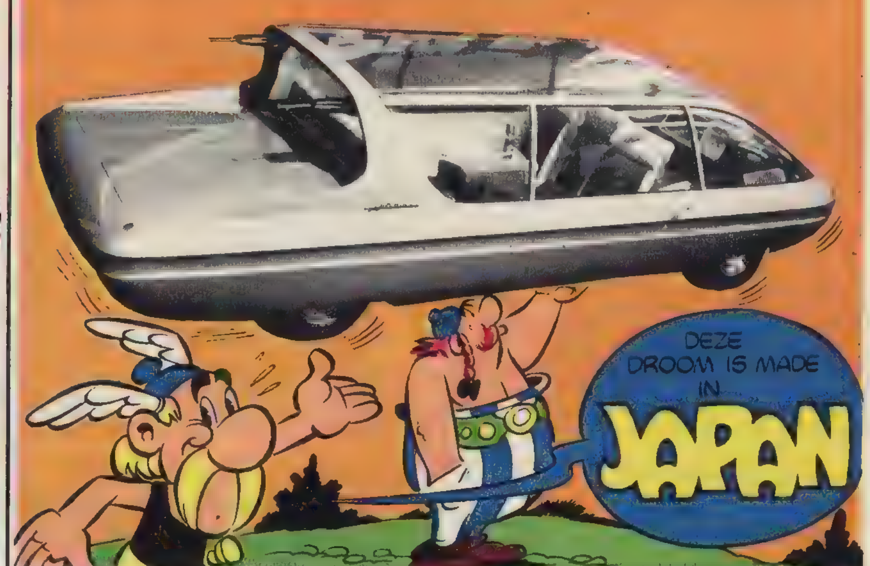
DE VOLGENDE WEEK : DE VLUCHT IN DE TUNNEL

The Old Time Movie Clubs lopen lekker in den lande. Overal komen er bestofte 20er jaren vantussen de kleren en vodden vandaan, die in verenigingsverband grijs gedraaid worden. Vooral Laurel en Hardy behoren tot de favorieten. Chaplin en Harold Lloyd echter zijn zelden in Movie Clubverband te bewonderen, omdat zij zo slim waren de rechten van hun produkten vast te leggen. De „Dikke en de Dunne" verzuimden dit.

Japan....! Wondereiland van frappante uitersten. Waar 's werelds grootste tankers gebouwd worden naast de kleinste transistorradio's. Waar de meeste motorfietsen worden vervaardigd en — op Amerika na — de meeste auto's. Een wonderland van Westers zakeninstinct en Oosterse mystiek, van verfijnde techniek en schoonheid die op schitterende wijze samengaan in dit produkt van de gezamenlijke Japanse autofabrieken: een droom van 'n personenwagen met allerlei fijne snufjes, die gedeeltelijk beslist dachten we in de auto-van-de-toekomst zullen worden toegepast.

VERREKTE DC-9 WEER VERREKT

De nieuwste verrekking van de Douglas DC-9, genaamd DC-9 series 40, maakte een tijdje geleden met Douglas' chef-testpiloot A. G. Heimerdinger z'n eerste vlucht. Het toestel, dat nu voor de derde keer langer gemaakt is, meet 255 inch meer dan de allereerste DC-9. De SAS bestelde nu al 12 toestellen van de nieuwe versie. In totaal vliegen nu negenentwintig luchtvaartmaatschappijen met DC-9's!

Prijswinnaars „Jungle in de polder", PEP 14, zijn: John v. d. Aakster, Clarissenbuurt 15, Alkmaar, en Marcel te Pas, Franklinstr. 57, A'foort. John en Marcel hebben hun prijs (het origineel van de illustraties van Martin Lodewijk), te danken aan de goede, maar vooral leuk gebrachte oplossing. De tekening van de redactie komt van Marcel, die van de bandrecorder van John.

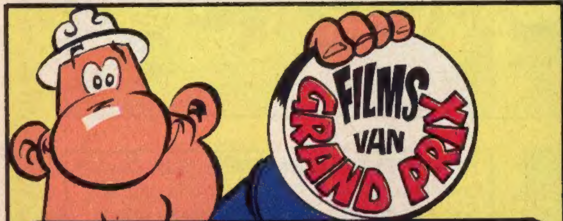

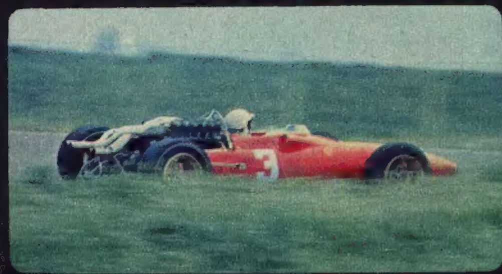
Aan de Van Kinsbergenstraat in Apeldoorn (nr. 17) is een tijdje geleden Galerie Poema geopend. Een idee van Peggy en Henk in 't Hout. Poema is in fijne opvallende kleuren geschilderd, met veel paars, oranje en plastic aan de gevel. Er worden allerhande leuke zaakjes verkocht, zoals opblaasbare kussens, jurken, zonnebrillen, schilderijen etc. etc. Ze importeren zelf affiesjes uit Amerika en er worden de ganse dag toffe platen gedraaid ook nog! Het is echt een aanrader, die Poema in Apeldoorn.

„Sandie met Bril", zullen we maar van deze kiek zeggen, voor de mensen die over 3450 jaar de halfvergane resten van dit plaatje vinden. Ze kon het wel 'ns een enkele keer op haar heupen hebben, maar een stem dat ze had . . . een stem . . . een stèm!

Wist je dat er 16-mm-kleurenfilms in de handel zijn waarop je alle Grand-Prix-wedstrijden van het voorbije seizoen nog eens kunt meemaken, het geluid van de brullende motoren en piepende banden incluis! Ook TT-wedstrijden zijn verkrijgbaar. In Nederland uitsluitend bij autoshop V. A. N., die in Amsterdam is gevestigd . . .
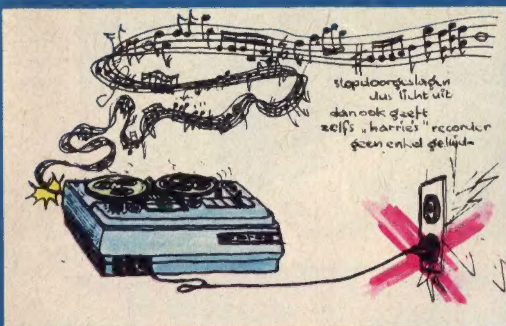

Om de trainerscursus D of C van de KNVB te volgen moet je minstens 21 jaar zijn. Maar toen Gijs Stuurman examen deed voor het D-diploma, was hij pas 17, een feit dat de KNVB (gelukkig voor Gijs) over het hoofd had gezien. Kort nadien legde hij moeiteloos het examen af voor 't C-diploma, ditmaal met toestemming van de KNVB. En in september van 't vorige jaar ging Gijs Stuurman aan de slag bij de derdeklasser Stolwijk (Krimpenerwaard). Waarmee de Nederlandse voetbalwereld met een unicum werd verrijkt: de 18-jarige Gijs Stuurman is onze jongste voetbaltrainer! „Natuurlijk hoop ik m'n toekomst in de voetbalsport te vinden! Ik studeer nu nog aan de Opleiding voor Heilgymnastiek en Massage van dr. Strikwerda, maar ik ga proberen toelating tot de B-cursus te krijgen. Eigenlijk moet je daarvoor 24 jaar zijn, maar ik heb toch goede hoop dat de KNVB voor mij 'n uitzondering maakt." Om in het trainersvak werkelijk je dagelijks brood te verdienen, moet je in 't bezit zijn van 't A-diploma. Gijs is er vast van overtuigd dat hij ook dat zo snel mogelijk zal halen. „Ik heb nu al twee trainingsavonden in de week, dinsdag zeven seniorenelftallen en op donderdag 'n selectie van het eerste en tweede elftal. Dus gelegenheid om ervaring op te doen heb ik wel! Voor 't komende seizoen heb ik trouwens al 'n nieuw contract met Stolwijk gesloten, en dat ziet er financieel leuker uit dan 't vorige. Er zit wel schot in! Als ik 't A-diploma maar eenmaal heb, dan staat me verder niets meer in de weg. Die opleiding bij dr. Strikwerda maak ik natuurlijk wel af, het kan nooit kwaad 'n tweede vak achter de hand te hebben. Weet je veel wat er gebeurd; als je 'n keertje wat rottig valt, ben je toch mooi uitgetraind!"

Een verstandige knaap, die Gijs Stuurman. Verstandig genoeg om 'n uitmuntend trainer te worden.

Wie weet, misschien zien we hem nog eens terug bij Feijenoord of zo!

LUCKY LUKE

TEKENINGEN: MORRIS TEKST: GOSCINNY

DE

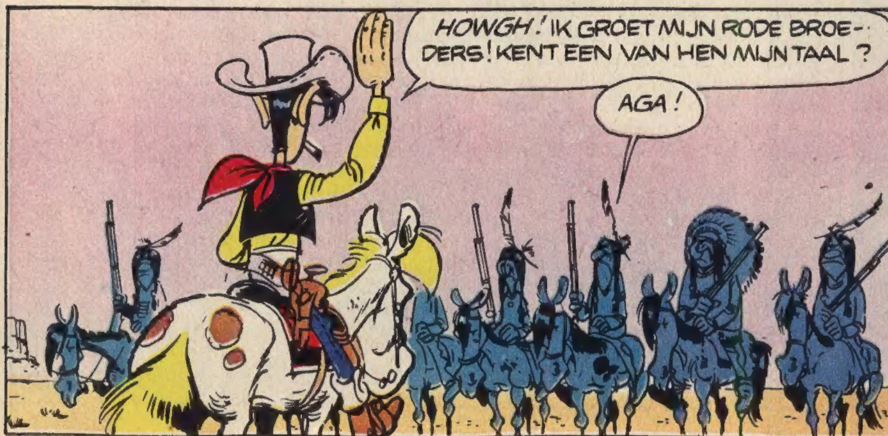

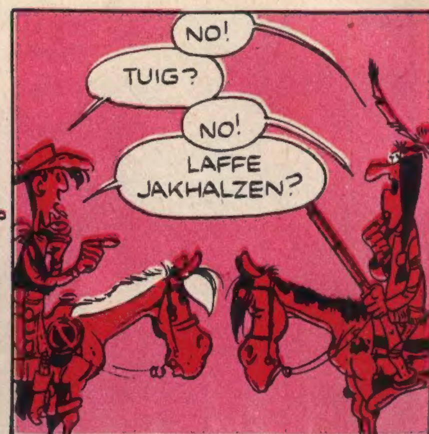

POSTKOETS

De reizigers van de Wells Fargo-goudkoets trekken door het gebied van de Indianen om overvallers te vermijden. De Indianen zijn ook niet zulke lieverdjes . . .

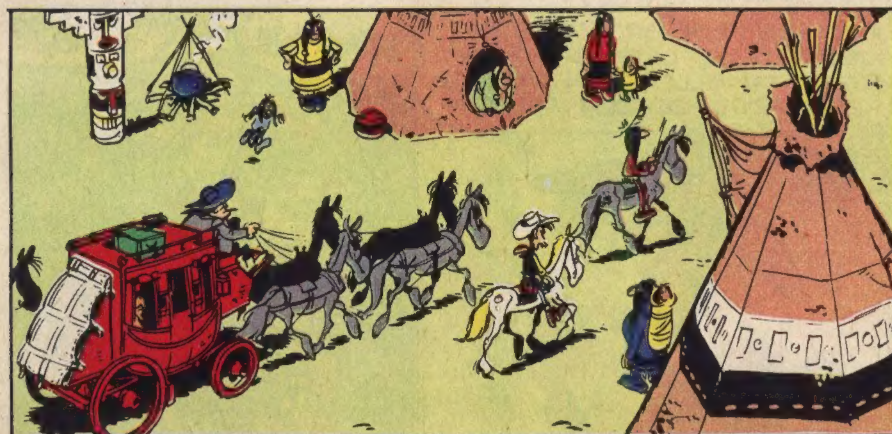

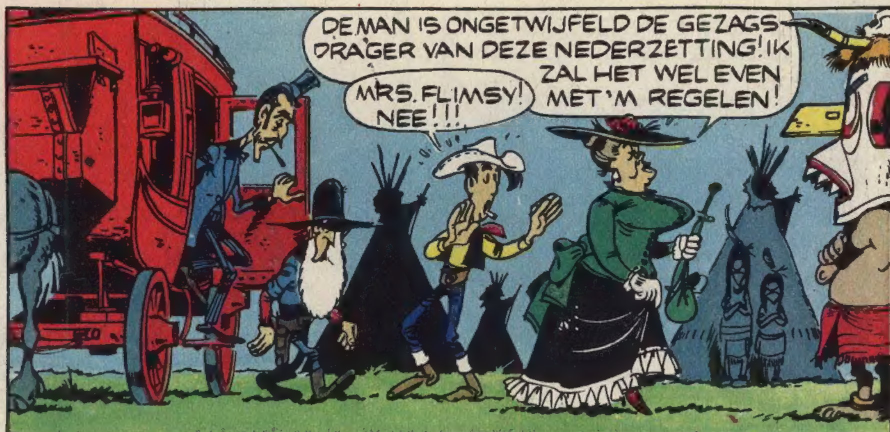

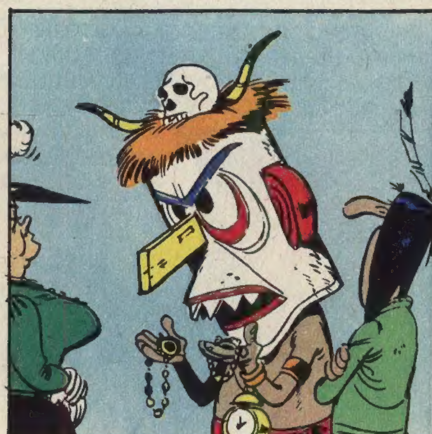
LUCKY LUKE

DE POSTKOETS

WORDT VERVOLGD